

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2020. április 16.
(csütörtök)

Földvári Tibor

ÁLDOTTNAK LENNI, ÁLDÁSSÁ LENNI

Köszöntés igéje: Zsoltár 95,1.3.6

Jöjjetek el, örvendezzünk az Úrnak; vígadozzunk a mi szabadításunk kősziklájának! [...] Mert nagy Isten az Úr, és nagy király minden istenen felül. [...] Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre az Úr előtt, a mi alkotónk előtt!

Énekek: 266; 89,1.7

Alapige: Lukács 24,44-53

És monda nékik: Ezek azok a beszédek, melyeket szóltam néktek, mikor még veletek valék, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megíratnak a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltároknak én felőlem. Akkor megnyilatkoztatá az ő elméjüket, hogy értsék az írásokat. És monda nékik: Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon: és prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve. Ti vagytok pedig ezeknek bizonyosságai. És ímé én elküldöm ti reátok az én Atyámnak ígéretét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, mígnem felruháztattok mennyei erővel. Kivivé pedig őket Bethániáig; és felemelvén az ő kezeit, megáldá őket. És lőn, hogy míg áldá őket, tőlük elszakadván, felviteték a mennybe. Ők pedig imádván őt, visszatérének nagy örömmel Jeruzsálembe; és mindenkor a templomban valának, dicsérvén és áldván az Istent. Ámen.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged a gyülekezet közösségében. Magasztalunk, hogy ha fizikailag nem is lehetünk együtt most a templomunkban, de lélekben itt vagyunk, az interneten keresztül hallgathatjuk a te igédet és hódolhatunk előtted mint a te néped tagjai.

Köszönjük, Urunk, hogy az énekekben is megvallhattuk: van miért halleluját zengenünk neked is. Hálát adunk neked minden ajándékodért, amit adtál az ünnepek során. Ott is hiányzott a szereteteinkkel, a családdal való együttlét öröme, de köszönjük, hogy mégis lehetőség volt kapcsolatot ápolnunk a mai technikai lehetőségek által. És köszönjük, hogy te mindenképpen velünk voltál. Hálát adunk a sok igéért, amellyel megajándékoztál bennünket.

Arra kérünk, hogy most is a hétközi istentiszteleten legyen személyessé a te igéd üzenete. Mindenképpen szólítson meg bennünket, munkálkodjon bennünk, formáljon; üdítsen fel, ha most éppen szomorúak lennénk; vigasztaljon, ha keserű lenne a lelkünk. Ha pedig örvendezünk, betölt bennünket a veled való létnek és az egymással való szeretetközösségnek az öröme, hadd lehessen még nagyobb örömünk, Jézus öröme hadd tölthessen be bennünket.

Kérünk azokért a testvéreinkért, akik így nem tudnak részt venni az istentiszteleten bármi miatt is, de akik közülük betegágyon fekszenek, kórházban vannak – akár éppen a vírus miatt is –, gyógyítsd őket, Urunk. Ha ők is idegondolnak, hadd érezzék át annak az örömét, amit most mi is átérezhetünk a te jelenlétedben.

Köszönjük, hogy te szólni akarsz hozzánk Jézusért. Az ő nevében kérjük, hallgasd meg könyörgésünket is.

Ámen.

Igehirdetés

Most már hetek óta a legismertebb felhívás így hangzik a médiában: Maradj otthon! A koronavírus miatt, a veszélyek miatt vezetőink, a szakemberek különösen is ezt kérik mindenkitől személy szerint és közösségektől is. Az ünnepek alatt pedig kifejezetten kérték, mert ők is tudták, hogy biztos, hogy nem lesz könnyű senkinek a húsvéti ünnepeket úgy tölteni, hogy nem lehet együtt szeretettel. Még a világi szakemberek is érzik, hogy ez, hogy otthon maradni, nem könnyű. Még a hívó emberek is érzik talán ezt – nem tudom, hogy ti így vagytok-e ezzel. – Miért, meddig kell még? – lehet, hogy még imádságainkban is ezzel foglalkozunk. Hogyan élitek meg, hogyan éljük meg ezt az időt egyedülletben vagy a családdal? De akik talán szívesen maradnának otthon, de nem tehetik, mert szólítja őket a kötelesség. Éppen ma olvastam a Magyar Honvédségnek a kijelentését: Minket szólít a kötelesség, de te maradj otthon! A honvédségnek is, a katonáknak is – tudjuk – nagyon sok feladatuk van, pedig lehet, hogy szívesebben otthon maradnának.

Lukács evangéliuma legvégén – ahogy hallhattátok és remélem olvastátok is a csendességben – érdekes, hogy éppen erre vonatkozóan is az Úrnak van nagyon személyes üzenete. Azt olvastuk itt az igében: „ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában”. Maradjatok a városban, ne hagyjátok el a várost.

Hallottuk, hogy az ünnepek alatt még probléma is volt abból, hogy valakik mégiscsak el akartak menni olyan turisztikai központokban, ahol a polgármesterek még kérték is, hogy most ne gyertek. Voltak, akik mégis szerettek volna menni, mert úgy érezték, hogy nem tudnak a saját városukban maradni.

„Ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában.” Biztos, hogy a tanítványok ezt nem szomorúan élték meg, nem keserű szívvel, hanem áldásként, nagyon nagy örömmel – olvastuk is. A mennybemenetelnél ugyanis az Úr Jézus áldását emeli ki a kijelentés. Amikor az Úr Jézus készül elhagyni a tanítványokat, átlép a láthatatlan világba, visszamegy az Atyához, hallottuk, hogy az utolsó tette a Feltámadottnak ebben a földi életében, feltámadott testi létmódjában, hogy áldja a tanítványokat és ez áldás közben tűnik el előlük. Majd olvastuk, hogy Jeruzsálemben maradván a tanítványok mit tesznek? Ez a legutolsó kifejezés: áldják az Istent. Így van Károliban szó szerint: „... és mindenkor a templomban valának, dicsérvén és áldván az Istent. Ámen.”

Mi a zárása az evangéliumnak? Az áldás. Áldják az Istent. Mi a mennybemenetel záróaktusa a földön élő feltámadott Jézusnak is? Áldás. Az Úr áldása mire vonatkozott a mennybemenetelekori tanítványai számára és ezt hogyan élték meg a tanítványok – ezt a két kérdést vizsgáljuk meg ma.

Jézus mennybemenetele Bethániánál, az Olajfák hegyénél ment végbe, ahol egyébként a virágvasárnapi bevonulása is történt. A helyszínek közel vannak. Emlékszünk, áldásról volt szó a virágvasárnapi bevonulásnál is. Az isteni kijelentés, a tanítványi sereg 118. Zsoltárt idéző áldó énekében így hangzott: Áldott, aki jön, a Király, az Úr nevében. Békesség a mennyben, dicsőség a magasságban! – ez az örömhír volt a passió hetének a nyitánya. Jézus földi életútjának a záró mozzanataival ezzel az örömhírral indultak el. Üdvtörténeti esemény volt virágvasárnap is.

Azután mi történt? Elvégeztetett a megváltó mű. A nagy megváltó mű készen van, a Szabadító győzött, feltámadott a harmadik napon. Kegyetlen kereszthalála volt, átokhalála volt, még az Isten is elhagyta, de győzött az Úr. Feltámadott, negyven napig együtt volt az övével a földön feltámadott testi létmódjában, még jó néhány fontos kijelentést adott az övéinek. A Lukács evangéliuma záró mondataiban is hallunk ezekről.

Azután pedig az utolsó, a földi életében utolsó üdvtörténeti esemény itt mennybemenetele. Majd mennybemenetel ünnepén részletesebben szó lesz a mennybemenetel csodájának drága üzenetéről. Most azt a mozzanatot emeljük csupán ki, hogy az utolsó tett, amit végrehajtott tehát: úgy megy a

ÁLDOTTNAK LENNI, ÁLDÁSSÁ LENNI

---

mennybe, hogy közben áldja a tanítványait, akik viszont a földön vannak és ott is maradnak.

Nemcsak a helyszín miatt, hanem az igei téma miatt is elmondható, hogy a virágvasárnap és a mennybemenetel üdvtörténeti eseményei kerete az áldást hirdetik. Az áldott Király, az áldó Isten, az áldott Messiás és a tanítványait áldó Isten, az áldott, feltámadott Úr, aki áldja őket – az ő személye ragyog fel végig ezekben az eseményekben. Üdvtörténet zajlik. A virágvasárnapi igehirdetésben hallhattuk, hogy Isten az áldást kijelentő és adó Úr. Ő szól és cselekszik, amikor áldja az övéit. Istennel közösségben még a rossz is áldássá lehet. Ez annál is inkább így van, mert milyen nagy öröm volt ezt is hallani, hogy Isten ma is, mint akkor is, az ő áldását Jézus Krisztusban adja. Efézusi levél 1. részét éppen ma olvastuk a kalauz szerint, ott volt benne, emlékezzetek most is rá: „megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban”.

Ami azonban fontos és a Lukács evangéliuma végén az üzenetben ez hangsúlyos, hogy de mindig céllal is történik az Isten áldása Krisztusban. Nemcsak áldottnak lenni nekünk, hanem áldottá lenni, áldássá lenni, továbbadni az áldást, amit az Úrtól kaptunk. Az Istennel való közösséget, ennek ajándékait nemcsak boldogan átélni, hanem ennek áldásait képviselni, megosztani, megélni. Nemcsak átélni az áldást, áldottnak lenni, hanem megélni, továbbadni, áldássá lenni.

Az áldást továbbadó hívő emberekről szól az egész Szentírás, de még pontosabban fogalmazzuk így, hogy: a hívő emberein keresztül az áldást adó, kijelentő és adó Isten munkája látszik a Szentírásban. Emlékezzünk az atyai áldásra vagy a papi, lévitai áldásra a kultuszban. És azt is tudjuk, hogy bizonyos köszönési, elköszönési formulák is meg érkezéskor köszöntő formulák is ezzel a szóval, kifejezéssel vannak leírva.

Én egyetlen példára utalok most. Ábrahámon keresztül milyen áldást adott Isten? Rajta keresztül hogyan adódott tovább az áldás? A 12. részben Mózes 1. könyvében úgy mondja az Írás: „megáldatnak te benned a föld minden nemzetségei”. A 22. részben pedig azt olvassuk a Szentírásban: „megáldatnak a te magodban...” – azaz a te utódodban – „... a földnek minden nemzetségei”. Ábrahám személyén keresztül is, aztán amikor kész volt megáldozni Izsákot – ez a 22. rész –, Isten esküvel tesz ígéretet, és akkor hangzik el, nagyon hangsúlyozottan esküvel, hogy Ábrahám utóda az – és itt a Messiásra utal a Szentírás –, akin keresztül az Isten áldása továbbadatik.

Jézus maga is megáldotta a gyermekeket is, például. S ahogy olvassuk itt a végén Lukács evangéliumában, nagyon hangsúlyos a mennybemenetelénél továbbadott áldás. Jézus itt Isten és ember egyszerre, most már feltámadott testben, de Isten és ember feltámadott testi létmódban. Készül arra a helyre visszamenni, oda visszamenni, ahonnan jött, de már győztes Messiásként, feltámadott testi létmódjában. A tanítványok viszont itt maradnak

a földön. Ők még nem feltámadott testben, ők még abban a testben, ami a bűneset utáni test, amely halandó test, amely a földi élet minden körülményeit tapasztalja, átérzi továbbra is. Az Úr Jézus pedig az utolsó mozzanatában az ő tettének áldani akarja az övéit.

Azért akarta áldani őket, hogy boldog, dicső, békés, nyugodt étellel élhessenek a földön minden baj nélkül? Emlékeztek talán, hogy a Cselekedetek könyvében olvassuk – ahol szintén Lukács evangélistán keresztül írja le az Úr Lelke a mennybemenetel történetét is és majd a folytatást –, a tanítványok épp erre kérdeznak rá Jézusnál ebben a meghitt pillanatban, hogy: „Uram, avagy nem ez időben állítod-e helyre az országot Izráelnek?” Azaz: – Uram, akkor most lesz dicsőséges földi királyságod? És természetesen ebben benne volt, hogy abból, amiket Jézus mondott nekik földi élete során, ők sejtették, hogy abban akkor ők is, mint uralkodók vesznek részt, hiszen megígérte nekik – erre gondoltak. Ők még várták volna is a földi, ebben a földi valóságban megélhető örömet, békességet, dicsőséget, nyugalmat, amit az áldás is jelent, amikor Isten áld valakit ebben a földi életben. Ők erre vágyódtak.

Boldog, áldott élet a tanítványnak a földön? Igen. Erő, hatalom? Igen. Békesség, nyugalom? Igen. De kitől? A mennybe ment Úrtól. A mennybe ment Úr akarata, terve és célja szerinti módon. Nem földi királyság tehát, hanem lelki uralma az áldott Királynak Szentlelke és Ígéje általi lelki uralma ezen a földön. És mivel ő feltámadott testben már a mennybe megy, ő most is ott van, dicsőségesen uralkodik az Atya jobbján ülve, ezért ez a lelki uralom a földön az övéi által, az övéin keresztül.

Az áldás tehát, amit ad, nekik is szól természetesen – áldottnak lenni –, de Jézus a mennybemenetelekor, amikor áldja a tanítványait, nagyon is azokra is gondol, akiket szeretne a tanítványain keresztül áldani, hogy menjen tovább, legyenek áldássá ők, a küldetés teljesíttessék. És megdöbbenően magasztos a küldetés, hogy milyen áldást akar az övéin keresztül adni a mennybe menő Úr. És majd ez után, a Szentlélek kitöltése után az övéi missziói munkáján keresztül az Úr Jézus.

Mit is olvasunk itt a 47. versben? Ha valaki követi a Bibliában, most először a 46.-at nézzük meg, hogy érezzük a súlyát, hogy mennyire megdöbbenően magasztos cél és küldetés, amit Jézus akar. A 46. vers így szól a Károli fordításban: „És monda nékik: Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon:...” Tehát az Úr Jézus földi megváltó művének a csúcspontja a kereszthalál és a feltámadás. Hadd mondjam újra: a földön a megváltó mű, mint hatalmas küldetés Jézus által. És mi a folytatás? 47. vers: „... és prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve.”

A mennybe ment Úr már nem munkálkodhat úgy a földön, mint ahogy munkálkodhatott még feltámadott testi létmódjában, mikor itt volt. De a föl-

dön továbbra is a mennybe ment Úr, az Isten munkálkodik. Hatalmas megváltó mű, hatalmas megváltói küldetés. Micsoda? Ugyanazok a hangsúlyos tettek, mint a szenvedés, kereszthalál, feltámadás. Micsoda? „... prédikálni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve.” Az elveszett, az átok alatt levő, bűnös emberek, az elveszett világ Istennel közösségbe kerülhessen, Jézus követője lehessen. Még a pogány is. Nemcsak a zsidók, hanem a pogányok is.

Hadd mondjam most így a magunk számára, mireánk vonatkoztatva: nemcsak a koronavírusról szabadon, meggyógyultan, akár csodálatos módon is meggyógyulva, hanem a bűntől is, ami még a vírusnál is szörnyűbb. Hiszen a vírus csak a testi halált okozhatja, a bűn azonban olyan, ami nemcsak testi halált okoz, hanem lelki halált is. Lásd, mit kellett az Úr Jézusnak, az áldott Királynak mit kellett vállalnia azért, hogy legyen bűnbocsánat, hogy a pogányok is megtérhessenek. A bűnnek a valóságát és a megtérés fontosságát ebben lássuk meg, ebben akarom felragyogtatni. Ott függ Jézus a kereszten és ő még kérte is a Gecsemáné kertben az Atyától: „Atyám! Ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár.” De mégiscsak elhagyatottnak kellett lenni az Istentől az Úrnak. A koronavírus is rettenetes, de a bűn még rettenetesebb.

Ha pedig belegondoltok, hívő emberek is mennyi mindent teszünk a koronavírus miatt, hogy elkerüljük. Otthon maradunk. Vagy megyünk, mert hív a kötelesség, akár például hívő katonák is vannak biztos, akik most is szolgálnak. Mennyi mindent megteszünk azért, hogy szabadok legyünk.

Az igehirdetés üzenetében az Úr Jézus, a mennybement Jézus áldó, messiási tette, utolsó tette a földön feltámadott Úrként arra mutat, hogy ő szabadítást készített és szabadítást hozott és szabadítást akar ma is adni azoknak, akik még nem az övéi, akik nemcsak a testi, de a lelki halál veszélyében is vannak.

Az Úr Jézus tanítványai nagyon jól tudták, hogy csak idő kérdése az Úr Jézus mennybemenetele után, hogy beteljesedjen az áldásnak ez a valósága. Csak idő kérdése és valóra válik az áldásígéret. Eljött a Szentlélek és természetesen a tanítványoknak is nagyon sok ajándékot hozott, áldást jelentett, testi, lelki, személyes és közösségi áldásokat hozott a Szentlélek, eljött az Úr, az Úrral való közösség olyan átélése lett most már nekik is a részük, ami nekünk természetes, hiszen mi ezek után élünk. Mi azt nem ismerhettük, hogy milyen volt Jézust földi életében hallani, látni, tapasztalni az ő hatalmas művét, a tanítványok ezt átélhették, de a Szentlélek kitöltése után pünkösdkor és pünkösdkor után ők is minőségében másképp tapasztalták az isteni áldást, az Úrral való közösséget.

De a hangsúly a mennybemenetelekor áldó Jézus szerint azon van, hogy ezt az áldást továbbadni. Nagyon jó és nagyon nagy ajándék boldogan élvezni az Úrtól kapott áldásokat, de áldássá lenni, ez az Úrnak a vágya, akarat, terve és célja. Áldottá lenni, áldássá lenni.

A tanítványok ezt hogyan élik meg? A tanítványait áldva vitetett fel az Úr Jézus a mennybe – olvastuk. És mi történt utána? Lukács evangéliumában pár vers van csupán, és hallottuk, hogy engedelmesek a tanítványok, visszamennek Jeruzsálembe, ott vannak városban, nem hagyják el, maradnak a városban, de nagy örömmel mentek vissza. Nagy örömmel. Semmi szomorúság nem volt a szívükben. Sőt, épp az ellenkezője: hihetetlen nagy örömmel.

És mi volt az örömük igazi háttere és oka? Így olvastuk itt a Károliban, 52. vers: „Ők pedig imádván őt, visszatérének nagy örömmel Jeruzsálembe.” „Imádván őt” – hogy így mondjam, még a Károli fordítás is, a régi Károli fordítás vissza akarja adni azt a hangsúlyt, hogy a cselekvésnek az elsődleges része: visszatérni. Az természetes szinte, hogy milyen módon visszatérni, ezt csak így jegyzi meg: „imádván őt”. A tanítványokat tehát az engedelmességre nézve az töltötte be, hogy vissza kell menni, mert ezt mondta az Úr, engedelmeskedni kell. És imádják az Urat, imádják az Úr Jézust. A végén meg ezt olvastuk: áldják az Istent. Áldott az Isten!

Meg kell jegyezni, hogy itt a Lukács evangéliuma végén azok a versek, amelyeket most a felolvasás során is hallhattunk, utalnak a Szentlélekre. Ott van az Úr Jézus, aki megy a mennybe és ott van a mennyei Atya, akihez megy a mennybe. Az Isten kifejezésben ott lehet a Szentháromság Isten titka, személye és valósága. Dehogy is volt a tanítványokban türelmetlen várakozás! Semmi aggodás nem volt a bizonytalan helyzet miatt ez alatt a tíz nap alatt. Ők nem tudták, hogy hány napig kell várni. Mi már tudjuk, mert mi az egész kijelentést ismerhetjük. De a tanítványokban nincs semmi negatív, semmi szomorúság nincs és keserűség. Teljes mértékben betölti őket annak az öröme, hogy a mennybe ment Úr áldott bennünket, be fog teljesedni ennek az áldásának minden része.

Amikor az Úr Jézus tehát mennybe megy, akkor áld, és ez hatással van a tanítványaira. Virágvasárnap – Áldott az Úr! – a tanítványok boldog örömteli magasztalása, Jézus magasztalása, a Jeruzsálemben maradó tanítványok pedig a mennybemenetel után várva a Szentlélek kitöltését, ugyanúgy örömmel és áldják az Urat, áldják az Istent.

Zajlik az Isten áldása. Halljátok? Ez a legmagasztosabb mégiscsak. Nem is az, hogy minket áld az Isten meg rajtunk keresztül megy tovább az Isten áldása még a pogányoknak is, hanem ez a legmagasztosabb, hogy az, akitől az áldást kapjuk, ő áldatik.

A hangsúly most mégsem ezen van. Az ige hirdetés üzenetében a hangsúly, hogy azok a tanítványok, akik ezt érzik, ezt élik meg, áldják az Istent, imádják Jézust, tele vannak ennek örömeivel, tudják, hogy hatalmas áldásokat készít majd nekünk, mikor eljön a Szentlélek Jézus ígérete szerint, de ennél még fontosabb, hogy hatalmas áldásokat akar Isten továbbadni. És ez a hatalmas áldás a megváltó műnek az a folytatása, ami az elvégzettetett vált-

ságmű után jöjjön, hogy megtérhessenek a pogányok is, hogy az elveszett bűnösök közösségbe kerülhessenek az Úrral.

Az áldott Úrról beszélnek a templomban a tanítványok, magasztalják Istent, imádják Jézust, de tudják, hogy amikor eljön a Szentlélek, akkor már nem a templomban kell maradni, akkor már majd nem Jeruzsálemben kell maradni, hanem Jeruzsálemtől elkezdve a pogányok közé menve hirdetni az igét. Lukács evangéliuma itt lezárul, de Isten Lelke – ahogy jeleztük – Lukáccsal íratja le a Cselekedetek könyvét. A Cselekedetek könyve folytatása az evangéliumnak, majd olvassátok el, hogy hogyan valósul meg ez a hatalmas isteni terv, cél.

Számunkra, akik ezek után az események után vagyunk, akik már a Cselekedetek könyvét is olvashatjuk itt a mában, ilyen koronavírusos helyzetben, amikor ez az egyik legfontosabb hír, hogy maradjatok otthon – és elmondtuk az elején, hogy ez nem biztos, hogy könnyű, akkor is, ha otthon kell maradni, meg az se könnyű, akik nem maradhatnak otthon, pedig lehet, hogy szívesebben tennék –, de számunkra az örömhír, az Úr üzenete, az ígéje az igehirdetésen keresztül is mit akar akkor személyesen üzeni, mondani?

Nekünk már több, mint tíz napja otthon kell maradni. Akik itt Budapesten élünk, most még nincs kimondva, hogy ne hagyd el a várost, de akár ezt is ki lehetett volna mondani, hogyha nagyon nagy a baj: Ne hagyd el a várost se! Most még csak az otthonainkat, a lakásainkat ne hagyjuk el, de lehet közlekedni, lehet menni, megvannak a szabályai ennek. Csak azt akarom kiemelni, hogy már több, mint tíz napja maradj otthon és nagyon nem könnyű, pedig még nem is olyan durva a helyzet, mint amilyen esetleg más országokban hallható, hogy már sokkal nehezebb, mert ott még nagyobb a baj.

De akár milyen helyzetben is lennénk mi is itt, Magyarországon, az otthonmaradás miatt, egy biztos, hogy ez csupán a helyzetünk. A földi körülmények között így élünk most jelenleg. Engedelmeskedve elöljáróinknak, a szakembereknek. De mi, a hívó emberek elsőrenden mindig az Úrnak engedelmeskedünk. Tehát amikor mi az elöljáróinknak, a szakembereknek a kérését – sőt, ez elvárás is, de maradjunk inkább ennél –, kérését teljesítjük, engedelmeskedünk annak, azért tesszük, mert az Úrnak akarunk engedelmeskedni.

Itt a tanítványoknak Jézus mondta, hogy maradjanak Jeruzsálemben. Mi otthon maradunk, mert ez az Úr akarata. Lehet, hogy így már kezditek érezni, hogy egészen másképpen élheti meg a hívó ember még azt is, amikor valamit nem tehet, pedig szeretné tenni. Mert én az Úrnak engedelmeskedem, ez is már önmagában áldás. Neki mi a terve, mi a célja velünk a bezárt-ságban? Akár a kórházban is, ha már oda is kerültünk. Vagy akár a vírus miatti kötelesség teljesítése közben. Az Úr Jézus Szentlelke és Ígéje által itt van, velünk van, munkálkodik bennünk is, munkálkodni akar és munkálko-

dik általunk is. Célja van a mostani helyzettel is. A tanítványával is célja volt, amikor Jeruzsálemben kellett maradniuk. Az igehirdetés elején erről volt szó, erre figyeltünk.

Hogyan élnek meg a tanítványok az Úr Jézus áldását? A vele való boldog közösségben. Az Úr Jézussal való boldog közösséget éled meg ezekben a nehéz helyzetekben, nem könnyű helyzetekben? Az biztos, hogy az Úr Jézussal való közösséget lehet mélyíteni az Úr Lelkének, az ő Ígéje által. Az ő áldását bennünk úgy munkálhatja, hogy most lehet, hogy több idő van Ígét olvasni, elcsendesedni, mert nem mehetünk ki. A csendben otthon végre meghallhatunk olyan bátorítást, intést, üzenetet az Úrtól, amit lehet, hogy korábban nem hallhattunk meg, nem is vettünk észre, mert annyi volt a feladat, a munka, nem volt igazán időnk elcsendesedni. Az Úr pedig erősíteni akar, ha kell, megújítani, akár büntől tisztítani.

És természetesen, nekünk is lehet áldani Istent, a Szentháromság Istent. Lehet imádni az Úr Jézust szóval és léttel is otthon is, otthon maradva is. Végezni az otthoni munkát, feladatokat, akár aki otthonról dolgozik, akik tanultok vagy tanítotok otthonról – és lehetne sorolni –, itt is igaz, hogy az Úr mennyi áldást ad nekünk. Áldottá lehetünk, mert áldást kapunk az Úrtól, örömmel.

De a koronavírusos problémák közepette is igaz, ami ennek az igeszakasznak mégiscsak a hangsúlyosabb üzenete volt, hogy az Úr ma is végezni akarja megváltó művének azt a részét, amit az övéin keresztül tehet egyedül Szentlelke és Ígéje által, mert ő a mennyei dicsőségben van feltámadott testben.

Rengeteg feladat van a koronavírus miatt. Sokakat valóban szólít a kötelesség. Nekik valószínű nincs annyi idő imádkozni, mert nem lehetnek otthon. Őnekik nincs annyi idő Ígét olvasni, mert nem lehetnek otthon. Ők tehát, vagy ti – mondjuk így még személyesebben – nagyon is benne vagytok a munkavégzésben, a feladatokban. De ez az Úr terve, akarata szerinti, az Úrnak való engedelmesség része és áldássá lehet az életetek. Szavatok és tettek áldássá lehet.

A mennybe ment Úr áldotta a tanítványait, hogy aztán áldássá lehessenek. Mennyi lehetőség van a segítségre, a küzdésre, amikor lehet, hogy egy beteg életéért kell küzdeni, és milyen öröm lehet az ápolóknak, orvosoknak, hogyha Isten életben tartja azt a beteget és nem meghal a vírus miatt. A vezetőink, akik fontos döntéseket hoznak, mennyi áldást jelenthez az életük nekik is. Itt nem is kell elvileg hívőnek se lenni, mert Isten őket használhatja. De most a hívő emberekről, az Úr népéről beszéljünk elsőrenden.

Viszont az ige szerint a fő cél akkor sem a testi segítség elsőrenden. Az Úr Jézus számára a fő cél mindig az elveszett bűnösök mentése, szabadítása. „... és prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve” – az Úr eljöveteléig

ÁLDOTTNAK LENNI, ÁLDÁSSÁ LENNI

---

tarthat ez a kegyelmi időszak, Jézusnak ez a munkája Szentlelke és Ígéje által. Ő hívja az elveszetteket, menteni akarja az elveszett bűnösöket.

Ebben pedig te meg én, mi a helyünkön lehetünk, áldássá lehetünk. Tesztileg is, de még inkább lelkiekben. És micsoda kiváltság, micsoda áldás, hogy nem mi adjuk az áldást, hanem Isten adja rajtunk keresztül itt is, hiszen nem mi térítjük meg az embereket, nem mi adunk nekik bűnbocsánatot, hanem mi eszközei vagyunk Istennek. A Szentlélek munkálkodik – Jézus ezt egyértelművé tette, hallottuk a felolvasás során most is. Mi az Ígét képviseljük élettel és szóval, a többi az Úr dolga, de adja az áldást.

Mi nem a templomban lehetünk. A tanítványok a templomban voltak, a jeruzsálemi templomban. Mi nem a templomban vagy Jeruzsálemben maradunk. Hanem mit mond az Írás? Ott, ahol a hívő ember tartózkodik, ahol Isten népe közössége van, és már ketten is Isten népe közössége, ott van az Isten temploma. Az Újszövetségben már a templom a hívő ember teste és a hívő emberek közössége. És milyen nagy kincs, hogy áldjuk az Istent, imádjuk az Urat, itt az istentisztelet közösségében is imádjuk az Urat, az Úr munkálkodik bennünk, de a hangsúly az üzenet miatt most mégis az, ahogy ezek után az ő áldását továbbadjuk, továbbvisszük.

Gondoljunk az ároni áldásra. Mózes 4. könyve 6. részének 24. versétől kezdődően az ároni áldás igéi az istentiszteleteken sokszor hangzanak a végén, az áldás során: „Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet. Világosítsa meg az Úr az ő orcáját te rajtad, és könyörüljön te rajtad. Fordítsa az Úr az ő orcáját te reád, és adjon békességet tenéked.” Halljuk? Biztonság, bűnbocsánat és békesség. Az Úr őriz, könyörül és megbékít. A koronavírusos helyzetben is otthon vagy a munkában, a kórházban vagy bárhol, ahol mi áldássá lehetünk fizikailag is, de még inkább lelkileg, és valószínű nem mondjuk az ároni áldást, de képviseljük. Biztonság, bocsánat, békesség.

Lukácsa evangéliuma ezzel zárul tehát, egy templomi jelenettel. Ott vannak a tanítványok a templomban és áldják az Istent, imádják, magasztalják. És emlékeztek, hogy kezdődött az evangélium? Ott is egy templomi jelenet volt. Az evangéliumi történetek leírása Zakariás és Erzsébet történetével indul. Ott van Zakariás a templomban. Ez is keretet ad az egész evangéliumnak. Most az üzenet miatt így a végén azért akarom megemlíteni: templomi jelenettel indul és zárul. Az egész evangélium arról beszél: ki az az Úr, aki az ő megváltó művét el akarja végezni, áldani akarja az övéit és az övéin keresztül azokat is, akik elveszettek. Jézus eljövetele, Jézus érkezése örömhíre volt Lukács evangéliuma elején. Zakariásnak ezt hirdette meg az angyal: jön a Messiás. A végén pedig ott van: fölment a mennybe, de megígérte, hogy el fog jönni. A templomban levő tanítványok várják az Úr Jézus eljövetelét. Tudják, hogy előbb a Szentlélek jön, ahogy megígérte, aztán nemsokára majd ő is. Nem az a kérdés, hogy hány nap, hány év telik el, hanem, hogy el fog jönni. De addig is áldani akar és áldássá akar tenni bennünket mások számára. Ál-

dássá lehetünk mi is, mint a tanítványok akkor és ott, mert a mennybe ment Jézus úgy ment át a mennyei Atyához, hogy áldotta az övéit. Az övéi is áldották őt, imádták őt. A templomban is áldották az Istent: Áldott legyen az Isten!

Áldássá lenni – ez volt a hangsúly a üzenetnek, mert ha mi áldottak lehetünk, mivel az Isten áldott, az áldott Isten megáldott bennünket, ezt azért is tette és teszi ma is, hogy mi is áldássá lehessünk másoknak. Hogy mások is átélhessék, az elveszett bűnösök is, hogy ezzel az Istennel közösségekben lehet lenni, ez az Isten hatalmas áldásokat akar adni és ezen keresztül az ő neve magasztaltassék föl mindenek fölött.

Adja az Úr, hogy abban dicsőíttessék meg az ő neve a mi életünkben is, otthon is akár vagy a munkában, ha azt kell végeznünk, hogy az Úr áldása a miénk lesz és ezt az ő áldását mi továbbítjuk az ő akarata szerint, az ő célja szerint és így valósul meg a mi életünkön keresztül is Istennek ez a csodája. Áldott legyen az Isten!

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Édesatyánk, mert te ma is áldó Isten vagy. És köszönjük, hogy most is azt hirdeted az ígében nekünk: áldott Isten vagy. Köszönjük, hogy Atya, Fiú, Szentlélek Istenként, Szentháromság Istenként vagy így számunkra, nagyon is személyesen valóság.

Imádunk téged, hogy az Úr Jézus mennybemenetelekor is áldotta a tanítványait. És magasztalunk, hogy ez csakugyan annyi ajándékot, kiváltságot jelent nekünk, mennyi örömet.

És köszönjük, hogy most mégis az ennél még nagyobb örömet akartad nekünk adni, erről akartál szólni, hogy még a mindig elveszett bűnösök is megismerhessenek, hirdettetni akarod az ígét, a megtérés, a bűnbocsánat evangéliumát. És ez az ige még hirdettethetik általunk is. Köszönjük, hogy még mindig tart a kegyelem ideje.

És áldunk, hogyha nagy baj is a koronavírus, azzal kapcsolatban is láthatjuk, tapasztalhatjuk itt hazánkban is a te védelmedet, őrzésedet, ahogyan használod a vezetőinket, a szakembereket, azokat, akiknek most nagyon sok a munkájuk és áldássá lehetnek számunkra.

De köszönjük, hogy az ennél még nagyobb bajra nézve is, a bűnre nézve is elvégeztetted a váltságmű. Hogy mi is szóval és tettel a bűnbocsánat áldását képviselhetjük. Urunk, adj nekünk ebben is örömet.

Add, hogy otthon is, ha otthon kell maradnunk, mert ott vagyunk, vagy a munkában is képviseljük azt, amit te akarsz képviselni, hirdessük azt, amit te akarsz hirdetni.

Urunk, ha ebben megfáradnánk, elkeserednénk, köszönjük, hogy a te áldásod, békességet is ad, erősít, és bocsánatot. Köszönjük, hogy nekünk nem lelkeseknek kell lenni, hanem a te Szentlelked tölthet be bennünket. És magasztalunk, hogy egymást is erősíthessük.

ÁLDOTTNAK LENNI, ÁLDÁSSÁ LENNI

Most imádkozunk, azokért, akik valóban súlyos betegek, közel vannak a halálhoz is talán. Kérünk értük, tegyél csodát, ha ez a te akaratod. Küldj oda hozzájuk valakit, aki az ígét hirdetheti, képviselheti számukra. És köszönjük, hogy sok orvos és ápoló is a kórházakban a te gyermekeidként szolgálhat.

Kérünk, segítsed a nehéz döntések meghozatalában is vezetőinket.

És arra is, hogy adj megoldást ebben a helyzetben. Urunk, mi azt is hadd kérjük, hogy minél hamarabb, most már ne kelljen otthon maradnunk. Köszönjük, hogy ennek is majd eljöhet az ideje egyszer. Hadd kérjük, hogy hamar jöhessen el ez az idő, hogy itt a templomban is együtt lehessünk a gyülekezetben.

Imádkozunk a magyarokért határon túl, a távoli országokban is. Köszönjük, hogy te munkálkodol. Arra kérünk, hogy a kárpátaljai magyaroknak, az ottani lelki testvéreinknek a megoldást abban is adjad, hogy békét adsz a háborús helyzetben. Ma is hadd kérjük ezt, Urunk.

És kérünk, hogy most a csendben elmondott imádságainkat is hallgasd meg, hadd tudjunk szívből áldani és hadd tudjunk a csendben mondott imádság során is áldássá lenni másoknak, mikor könnyörgünk érettük.

Ámen.

89,1.7 ének

1. Az Úrnak irgalmát örökké éneklek,
És hűséges voltát mindenkor hirdetem,
Mert mondom, hogy megáll mindörökké irgalma,
Melyet úgy megépít, hogy megálljon mindenha,
És hogy mind az évig erősítéd, megtartod
Te szent igazságod és a te fogadásod.

7. Boldog a nép, amely tenéked örvendez,
Minden dolgát, Uram, ez viszi jó véghez.
Fényes orcád előtt ezek járnak merészen,
És a te nevedben örvendenek szüntelen,
Mert nagy dicsőségre őket felmagasztalod,
És jótéteményed rajtuk megszorítod.